

(2)

Ж а л б а

(Рыданіе).

Народи вси ся днесъ на врѣдъ радвать,
 На сладка свобода живѣять охално,
 Дарби имъ Божіи цвѣтять похвално,
 А мои братія вѣвъ плачъ прѣкарвать !

Безкрайни причинявать намъ Турци злини !
 Вѣвъ бѣдность, вѣвъ скрѣбіи жялко потопени,
 Въ тьмнота, въ простота, крѣвно угнетени
 Прѣходждать нами безцѣни дни ! —

Много ми е драга наша народность,
 Мила ми е много наша родина :
 Сладка е любовь, народна гордость !
 Нѣма иж нигдѣ Стара-планина !

Каждѣ ся наши прѣдраги жилища,
 Нашити хладни быстри извори,
 Буйни морави, гѣсти лѣсища,
 Шюмѣстити онія прѣкрасни гори !

Гърди планини, горовидни вѣлни,
 Прохладни долини, елховидни хълми,
 Пространни ливади, цвѣтущи морави,
 Живописни скали надъ цвѣтни дѣбрави !

Увы ! тирански слѣди, грозни, вѣлшебни
 Пятна нанасягъ въ наши святыни ;